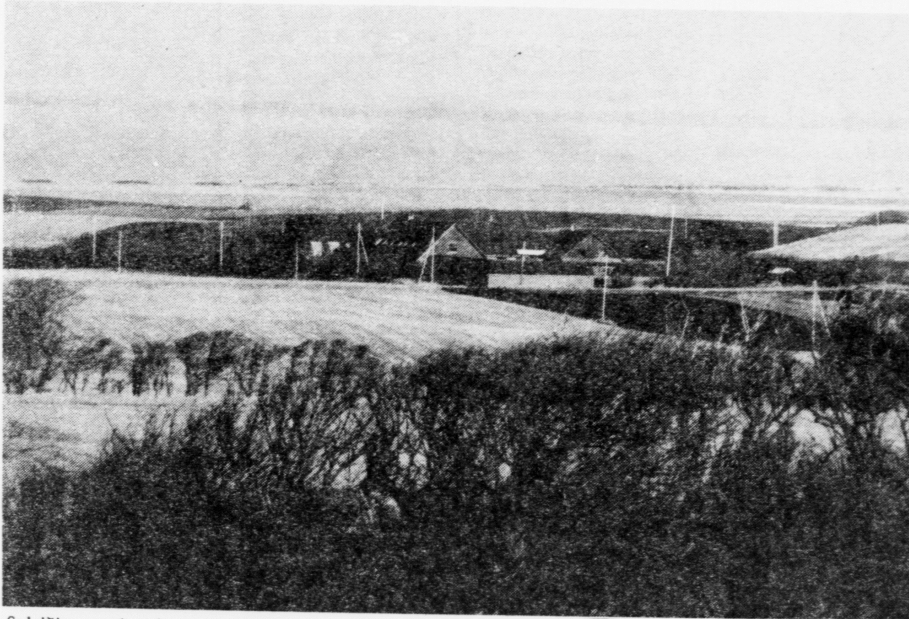

Norröni Eftirskúlin skal flyta til Hygum

Tá komandi skúlaár byrjar á Norröna Eftirskúlanum móti endanum á august, verður tað í nýggjum umhvørvi. Skúlin hevur keypt ein skúla í Hygum, beintuttanfyri Lemvig, og harvið er eisini tankin um ein eftirskúla í Føroyum sleptur mong ár frammyvir.

Soleiðis sær nýggi føroyski eftirskúlin í Hygum, uttanfyri Lemvig út. Hann liggur úti við sjógvn í einum sera náttúruvøkum øki. Norröni Eftirskúlin flytur higar úr Genner, tá verandi skúlaár er lokið.

Mynd: Norröni Eftirskúlin

Grundtáknin við einum føroyskum eftirskúla var upprunaliga, at hann skuldi vera í Føroyum, og vórðu í fyrstuni eisini nevnd fleiri støð, har ein slíkur skúli kundi verið.

Men umstøðurnar góvu ikki møguleika fyri at hava eftirskúlan í Føroyum, og varð úr byrjað niðri í Danmark fyri seks árum síðani. Skúlin leigaði seg inn í Genner, og har hevur hann verið síðani.

Nú kemur kortini broyting í Norröni Eftirskúlin hevur keypt ein fyrrverandi observatiónsskúla í Hygum, uttanfyri Lemvig uppi í Vesturjútlandi.

Bygningurin er keyptur fyri 3,5 milliónir krónur, og meir leiðslan á eftirskúlanum hetta sum eina góða loysn, tí møguleiki var eisini at keypa verandi skúlabygning í Genner, ið tó fór at gerast ov kostnaðarmikil at seta í stand.

Jaspar Petersen, formaður í nevndini fyri Norröna Eftirskúlan og Jóannes Mohr, skúlastjóri. Mynd: Hilmar Jan

Pláss fyri 46 næmingum

»Nýggi skúlin, ið verður tikin í nýtslu, tá komandi skúlaár byrjar í august, er vælútgjördur og eisini sera hóskeiligur í stødd, og eisini er atgongd til fótibóltsvøll, ítróttar- og fimleikarhøll,« sigur Jóannes Mohr,

skúlastjóri í Norröna Eftirskúlanum. »Á skúlanum er pláss fyri 46 búgvandi næmingum, men vit miðja fram ímóti at hava um 40 næmingar hvørja ferð.«

Í lotuni hava sparringar á skúlanum tað við sær, at næmingatalið liggur um 30, men hini árinu hava um

40 næmingar verið, og tað verður hildið vera hóskeandi næmingatal.

Nakað, skúlaeigslan nú av álvara hugsar um, er at fara undir ein 11. flokk, ið verður eitt nýtt tilbøtt at geva eftirskúlanæmingun-

Framhald á síðu 8

Vikan ið fór

Hilmar Jan Hansen skrivar

Hesa vikuna, ið fór, borðreiddi Tíðindablaðið Sosialurin við teimum tíðindum, at føroyingar sjálvir svika, og ikki so mikið sum royna at krøgva hetta serliga væl. Dæmið, ið nýtt varð, var úr Íslandi, har ein skipari hevði fortalt í útvarpinum, at føroyingar svikaðu við upplýsingum um tað, teir veiddu. Soleiðis kundi tað lagna henda, at meðan fleiri íslenskir skip á eini leið fiskaðu eitt fiskaslag og einki annað, fingur føroyskir skip, ið lógu undir líðini á hinum, heilt annan fisk.

Ikki er nóg mikið við tí. Enntá fortaldi ein íslenskur skipari, at hann hevði verið vitni til, at ikki færri enn trý ónavngivin virki høvdu givið sitt vælsignisli til, at svikað varð við veiðuupplýsingum.

Ikki rættliga ein sólskinssoga, afturimóti, at Antuut nú svart upp á hvítt kundi skjálprógva, at norðmenn hava fært fram ákæru av órøttum. Tað seguna gleðast vit um, men spell, at føroyingar altíð kappu høvðið av sær sjálvum.

Og meðan vit tosa um svik, so skal sjónvarpið fáa eitt lítið herðaklapp fyri eitt innslag í »Degi og viku«, at hevdu vit ráð á, at allarhelst eingin heimild hevur verið fyri meginpartinum av øllum teimum veðhaldsjáttanum, landsstýrið hevur latið síðani einaferð í 70-árunum. Tá lógin, ið hevur verið brúkt, varð gjørd, hevði hon eitt loft uppá 50 milliónir, sum langt síðani er farið afturum. Við øðrum orðum sær út til, at føroyskir leiðandi politikarar leggja meira í at handla eftir gomlum vana — ikki minst, tá talan er um vinir og kenningar — heldur enn at fylgja reglum, lögum, heimildum og nekrum, teir gomlu róptu samvitsku!

At heimildarloysi hevur valdað síðstu 15–20 árinu, tá talan er um veðhaldsjáttanir, skuldi verið ein rættliga sterk áminning til okkara fólkavald um,

at nú er tíðin komin, at ráðharraabýrgdin verður samtykt. Og tá tað verður gjørt, kundi hon samstundis verið gjørd við afturvirkandi kraft, tí soleiðis er altíð, tá politikararnir samtykkja at kanúfla vanligu borgaran.

Í vikuni undan vikuni, ið fór hesaferð, var tað millumbylgjusendarin í Akrahýrgi, ið var stóra samrøðuevnið, eftir at sjónvarpið hevði sent eina sera kritiska sending um henda góða — ella kanska kortini ikki so øgiliga góða — sendara. Framvegis hevur prát um millumbylgjusendaran verið frammi í hinum fjelmiðlunum, kanska serliga bløðunum, og tað eisini av røttum, tí eingin sum helst ivi man vera í, at alt málið viðvíkjandi millumbylgjusendaranum er eitt av so mongum skúladøðum um, hvussu ein ikki eigur at gera, skal alt ganga rættsskaffið fyri seg.

Men prikkurin yvir ínum kom undir orðaskifti á tingi í farnu vikuni, har onkur politikari var so »svaks« at viðmerkja, at hevdu vit ráð at byggja sendaran, áttu vit eisini at hava ráð at reka hann. Hetta má to sigast at vera nakað av tí byttasta, ein kann hoyra í hesum máli, ið jú júst snýr seg um, at vit ikki høvdu ráð at byggja sendaran. At so veruliga onkur av politikarunum skal vera so byttur at tosa um, at vit høvdu ráð, sigur ikki so lítið um tey hønavit, føroyskur politikkur kann pynta seg við.

Annars var tað forkastligt, at sjónvarpið sunnudagin vanvirði ítróttaráhugað við ikki at vísa ítalska toppdystin Milan-Juventus, ið burtursæð frá EM-endaspælinum í Sveríki í summari, man vera ársins mest tyðandi fótibóltsdystur. Og so kann onkur annars spyrja, hvat eitt so einkisigandi evni sum fótibóltur hevur við samfelagslívið í Føroyum at gera?

Og eg spyrji aftur: Hvat hevur politikkur?